

REDACTIONEEL

BIJ HET BEGIN VAN DE 75e JAARGANG

Wanneer de kroniekschrijver zich neerzet om namens de Redactie de lezers van het Tijdschrift de beste wensen voor 1968 aan te bieden en wanneer hij – al bladerend in de afleveringen van het vervolgen jaar – de belangrijkste gebeurtenissen en ontwikkelingen in gedachten nog eens beleeft, dan is hij zich vooral bewust van de hoeveelheid gecoördineerde arbeid, die in deze schijnbaar zo korte spanne tijds werd geëist van alle partijen, wier samenspel onontbeerlijk is om maand in maand uit een goed verzorgde aflevering van gevarieerde inhoud in het licht te kunnen geven.

Het was te verwachten dat dit samenspel naar aanleiding van de in januari 1967 aangekondigde, noodzakelijk gebleken straffere organisatie er niet gemakkelijker op zou worden. De Redactie ontveinst zich niet dat zij destijds de ontwikkelingen wel eens met enige spanning tegemoet heeft gezien. In het verleden hadden de omstandigheden haar immers meestentijds veroorloofd, de inzenders van kopij verregaand tegemoet te komen, zowel ten aanzien van hun wensen inzake nog laat bedachte veranderingen en aanvullingen van reeds gezette teksten, als ten aanzien van de inzenddatum der manuscripten. Hoezeer zou misschien de door het nieuwe gareel vereiste „hardere” politiek aanleiding kunnen geven tot verstoring van bestaande goede betrekkingen. Men geeft immers historisch verworven rechten meestal niet zonder slag of stoot prijs.

Maar ziedaar, het is alles bijzonder meegevallen. Wrijvingen van enig belang hebben zich niet voorgedaan en dit stemt de Redactie niet alleen tot erkentelijkheid jegens de vele contribuanten, maar tevens hoopvol voor de toekomst. Dit optimisme vindt bovendien grond in een wasende stroom kopij. Voorgoed voorbij lijkt wel de tijd dat de Redactie zorgen had omtrent het „dagelijks brood” voor het eerstkomende nummer. Eerder lijkt het tegendeel waar: het wordt steeds moeilijker auteurs voor lange wachttijden te behoeden. Dat zoveel inzenders van kopij in de, door het kleine taalgebied gedicteerde, beperkte „afzet” geen bezwaar zien om de vruchten van hun arbeid in het vaderlandse beroepsorgaan te publiceren, opdat het gebodene allen ten goede kan komen,

die met de Nederlandse taal vertrouwd zijn, wordt door de Redactie op hoge prijs gesteld en zij hoopt uiteraard op bestending van deze gang van zaken.

De gememoreerde stijging van de hoeveelheid aangeboden kopij vindt haar oorzaak in verschillende factoren. Daaronder mag die van het allengs in aantal toegenomen inrichtingen voor onderwijs in de tandheelkunde wel de voornaamste worden geacht. Het stemt tot voldoening te mogen constateren dat ook veel jongere leden van de wetenschappelijke staven der universiteiten met belangwekkende publikaties voor het voetlicht treden. In verband hiermee moge op een ander verheugend verschijnsel de aandacht worden gevestigd: de opmerkelijke aanwas van het aantal studentenabonnementen gedurende de laatste jaren.

Een tweede factor is de in de loop van de tijd ontstane groei van het aantal wetenschappelijke vergaderingen, voor een groot deel van specialistisch karakter, die blijkens de grote toeloop – ook van algemeen-practici – in een stijgende behoefte voorzien, ook al worden daar lang niet altijd onderwerpen behandeld die voor de uitoefening van de algemene praktijk van onmiddellijke betekenis zijn. Des te meer is echter de betoonde belangstelling te waarderen. Dat ook in zulke bijeenkomsten bronnen van waardevolle kopij kunnen zijn gelegen, blijkt wel uit de serie artikelen over kaaktumoren, die in dit nummer wordt afgesloten. Het initiatief in deze van de voorzitter van de Nederlandse Vereniging voor Mondheelkunde is door de Redactie hooglijk gewaardeerd. Zij ziet begrijpelijkerwijs veel heil in de publikatie van zoveel mogelijk in aanmerking komende voordrachten, die op bijeenkomsten van wetenschappelijke beroepsorganisaties – algemeen dan wel specialistisch – worden gehouden. Immers veel bezoekers van deze vergaderingen zijn verlangend het gehoorde later à tête reposée nog eens over te lezen. Dit kan een aanzienlijke verhoging van het nut der voordrachten betekenen.

Doch ook de publikatie van dusdanige voordrachten is weer een kwestie van samenspel, ditmaal tussen sprekers, verenigingsbesturen en redactie. Laatstgenoemde wil gaarne de bestaande mogelijkheden naar vermogen benutten, in de hoop de inhoud van het Tijdschrift nog meer te maken tot spiegel van de ontwikkelingen in wetenschap en praktijk.

Er is bij het begin van de nieuwe jaargang nog iets anders te melden. De titel van deze nieuwjaarsbijdrage houdt het getal 75 in en dat wekt terecht associaties met een jubileum. Het is de Redactie natuurlijk niet

ontgaan dat in het komende jaar een periode van *driekwart eeuw* wordt afgesloten, waarin het Tijdschrift middelaar is geweest tussen degenen die kennis wilden verbreiden en hen die deze wilden vergaren. Wanneer deze aflevering verschijnt is het Tijdschrift echter nog maar 74 jaar oud: de 75e verjaardag mag dus pas in het begin van 1969 worden gevierd. Voor wie het precies wil weten: het allereerste nummer is gedateerd op 1 maart 1894.

Nu ligt het geenszins in de bedoeling van dit jubileum ophef te maken. Anderzijds stelt de Redactie zich toch wel voor er te zijner tijd in de kolommen van het Tijdschrift op gepaste wijze aandacht aan te besteden. Daartoe worden thans reeds voorbereidingen getroffen. Voorlopig echter houden in eerste instantie de dagelijkse zorgen betreffende de lopende jaargang haar aandacht gevangen. In de hoop dat deze de lezers zal brengen wat zij ervan verwachten spreekt de Redactie nogmaals haar beste wensen voor 1968 uit.